

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir

Cerul lucrează cu pământul. Cei din cer lucrează cu cei de pe pământ, căci pe pământ este lucrarea lui Dumnezeu în toate vremile. Eu, Domnul, Îmi lucrez ogorul ca tot omul care are pământul și și-l lucrează, ca să dea rod pământul apoi și să aibă omul hrană pe masa sa. Tot așa și Eu, Domnul, tot așa lucrez și Eu pământul, o, fiilor care străjuți din partea Mea venirea Mea la lucru, la grădină, fiilor, iar voi sunteți la porți, așa cum v-am așezat să stați și să vegheați când vin și să-Mi deschideți când intru și când ies și când iarăși vin, și iată, cerul lucrează cu pământul, lucrează pe pământ, căci pământul trebuie lucrat ca să dea rod, iar Domnul seamănă peste pământ sămânța Sa și aduce apoi ploaie și soare și cald și răcoare și noapte și zi, și toate în slujba rodirii pământului, toate pentru om, fiilor, căci atât iubește Dumnezeu pe om, și caută apoi rod, caută iubire de la om, caută Domnul pentru cei din cer mângâiere de pe pământ.

O, e zi de duminică. În zi de duminică Mi-am început Eu lucrarea facerii ca să dau loc pământului să se ivească și să fie și să-l am de așternut apoi și să fiu cu oamenii pe pământ ca tata cu fiii săi, măi fiilor. O, atât de frumos, atât de măreț a lucrat Dumnezeu lucrarea facerii cerului și a pământului, măi fiilor! Au trecut de atunci mai bine de șapte mii de ani, au trecut ca părerea. Acum două mii de ani am venit să caut rod, dar am fost scos afară din vie. Au trecut și acești două mii de ani și vin cu sămânțul seminței împărăției cerurilor, vin din nou, vin și iar vin, și apoi adăp ce este însământat și caut rod și aștept ivirea lui, că vremea e pe sfârșite. O, ce aș fi făcut Eu să n-am cum să-Mi lucrez pământul acum, să-l semăn, să-l sap, să-l plivesc, să-l ud, să-l încălzesc, să-l mângâi cu palma Mea, să-i dau de la Mine ca să rodească el, o, și ce puțin rod, ce puțin, fiilor, în vremea asta grea, atât de grea pentru rod!?

O, fiilor, v-am așezat în vremea aceasta înaintea Mea ca să-Mi lucrez lucrarea pe pământ, ca să lucreze cerul cu pământul lucrarea facerii celei noi, cer nou și pământ nou, precum este scris să se împlinescă, o, că altă nădejde nu mai este, decât facerea cea nouă, vestită să vină, și nu se putea să nu vin și să împlinesc, o, și greu este să găsesc și să am așternut pe pământ, fiilor, că peste tot a pus omul întinarea lui, despărțirea lui de Dumnezeu, iar Eu nu pot să poposesc cu omul, și Mi-a trebuit așternut curat, înnoit. Așa am curățit Eu acest petecuț de pământ, care poartă pe el acum cetatea Mea de cuvânt, și ca să pot să am casă acum, aici, și apoi lucrare în grădină, că e România grădina Mea cea de la sfârșit de timp și toți cei din cer sunt cu Mine lucrători în grădina Mea, iar Eu iau din ea rod și împart și miluiesc cu multul în toate părțile pământului, numai să fie între oameni să le placă să ia din grădina Mea, din masa Mea și să-și hrănească viața cu viață și să nu le mai placă numai rodul morții, numai păcatul, prin care omul a pierdut casa cea făcută pentru el de Dumnezeu, Raiul, fiilor, o, că n-a fost cuminte, n-a ascultat omul de legea raiului, n-a ascultat, și a rămas el pribeag apoi pe pământ.

E zi de duminică, și e și sărbătoare în mijlocul cetei mucenicilor, care serbează în ziua aceasta pe mucenicul Dimitrie, iar Eu, Domnul, sunt în mijlocul lor, dar sunt aici la voi cu ei, și dulce le este lor această zi de pomenire a sfântului Meu, și-i dau lui glas chiar acum, că-i mare dorul sfinților Mei, fiilor.

O, pace ție cu Mine și cu sfinții acum pe pământ, aici, în grădina Mea de lucru, mucenice mare, că mare ți-a fost mărturisirea și biruința ta asupra împăraților păgâni, căci slava Mea a fost cu tine și ți-a dat putere să biruiești necredința lor, și iată, plata îți este mare. Hai, așează-ți cuvântul lângă Mine acum, în cartea Mea cea de azi!

— O, numai lângă Tine am dorit să fiu și să lucrez în vremea mărturisirii mele, Doamne iubit de sufletele mele, care Te dorea atât de mult, cu atâta dor în el. Am fost fiul marelui cetățiu și am fost destoinic cu firea și cu duhul, iar după tatăl meu am urmat eu și am guvernat cetatea Tesalonicului, și pe ascuns eram creștinul Tău, dar m-am învederat apoi că sunt al Tău cu totul și am fost pedepsit la moarte în luptă cu gladiatorii, cu cei păstrați și pregătiți să-i biruiască sângeros pe creștinii care se mărturiseau ai Tăi.

Te mărturiseam cu putere, Doamne, când un tânăr a venit atunci la mine și mi-a cerut să-l binecuvintez cu numele Dumnezeului meu ca să-l biruiască el pe luptătorul Lie, o, și l-a biruit, Doamne, că i-a luat lancea din mână și l-a străpuns pe cel ce se credea biruitor, și atunci s-a arătat cât de adevărat este Dumnezeul meu și al tânărului Nestor, și am primit noi unul după altul mucenicia, iar trupul meu a fost izvorător de mir, de atunci și până azi, o, și așa ai întărit Tu mărturisirea cea despre Tine prin sfinții Tăi, care Te-au iubit și n-au căzut din credință când au fost puși să aleagă.

Le spun eu acum fiilor cuvântului Tău la masa noastră cu ei, și le spun lor așa:

O, aplecați-vă cu recunoștință mare și mulțumiți Domnului nostru Iisus Hristos că n-ați căzut de lângă pieptul Său, că sunteți sub ocrotirea Lui și că vă poartă de grijă cu atâta părintească și frățească iubire, nu ca pe pământ iubire, ci ca în cer, o, că iată cum s-au tras de lângă Domnul și de lângă voi cei care așa au ales să facă cu viața lor și să piardă cum a pierdut Adam raiul. Dar voi, frați iubiți, aveți grijă mereu de o mare și curată iubire între voi și Domnul, că ea este cea care vă poate ține în brațul Lui pe voi, că El milă voiește de la voi, adică să nu-L scoateți afară din inimă, să nu-L răniți, ci să-L miluiți cu multa voastră iubire, cu care să mângâiați multele Lui rane și să nu pierdeți înfierea, și mai vârtos să iubiți statul cu El și lângă El prin orice greu, prin cruce cât de grea, iar vrăjmașii să se risipească, să slăbească tot mai mult și tot mereu, și să vedeți aceasta voi, și toate prin duhul iubirii voastre pentru Domnul nostru, o, și cătați să iubiți ca El, să iubiți umilința și toată calea ei și toată lucrarea ei, să iubiți ca Domnul, o, fii ai Cuvântului Hristos.

Iar Tu, Doamne mare și scump, răpune puterea vrăjmașă din calea lor mereu, mereu, și ai grijă de ei mereu, că ei sunt mângâierea celor din cer, și sunt așa pentru lucrul Tău cu ei și lângă ei. O, și slavă Ție cu noi și cu ei, Doamne al slavei Tale și al sfinților Tăi, care stau întru slava Ta, spre slava Ta cu ei! Amin.

— Slava Mea vă ține în ea, o, sfinți iubiți ai Mei, că ați iubit umilința, fiilor, ați iubit ca și Domnul vostru. Drumul Meu dinspre cer spre pământ a fost umilința. S-a umilit Dumnezeu, căci omul nu se umilește și nu dă să învețe de la Dumnezeu umilința, nu coboară ca Domnul întru umilință. Am venit pe pământ cu această lucrare și am venit cu umilință, ca să învețe de la Mine cei ce vin spre Mine și să vină și ei la fel, cu umilință și pentru umilință să vină.

Când omul pășește cu pașii vieții lui pe calea acestei lucrări de cuvânt sfânt, și de viață ziditor, când el dă să intre în această casă, în acest popor, și nu știe cum să intre în casă și pe poartă, el este lipsit de cunoștința aceasta și intră cum crede el și stă cum crede el, dacă nu caută să învețe intratul și mersul și lucrul și statornicia apoi pentru orânduiala casei. Și spun aceasta pentru că se poate slăbi mersul celor ce merg și cunosc cum se merge, căci ca să nu greșești față de orânduiala unui loc, trebuie să fie și să poată toți și să urmeze toți la fel, iar altfel se poate ivi neorânduială, slăbire pentru mersul cel cu împlinirea lui toată.

La tot poporul acestui cuvânt, la toți le spun așa: Fiilor, fiilor, dacă voiți să aveți parte până la capăt de această salvare prin această lucrare de cuvânt și de faptă prin cuvânt, stați în mare umilință în lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ. Nu vă arătați nemulțumirea, firea, defectele, neascultarea față în față cu Dumnezeu, Care vine cu cuvântul facerii peste pământ. O, cercetați-vă cu amănuntul și arătați-vă căința, umilința, smerenia inimii mereu, mereu, nu doar când și când, ci tot timpul și în orice stare de pace sau de încercare, și tot o

statură blândă să fiți și să aveți voi, și senin să purtați pe chip și pe purtare. Cu iubire să slujii și cu duhul să fiți fierbinți și plăcuți Domnului, precum este scris, și să se răsfrângă apoi acestea între voi, fiilor, că Eu tot timpul vă privesc, și tot mereu voiesc să Mă mângâi de la voi, să găsesc milă pentru Dumnezeu la voi.

O, iată, acum grăiesc vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Pun peste voi binecuvântare mare și multă pentru pregătirea praznicului care vine, al sfinților arhangheli și a toate cetele îngerești, și apoi sosirea la masă a celor ce așteaptă de dincolo masa lor aici, masa de toamnă, și trebuie chemați la masă. Așadar, pregătiți pentru ei și mergeți și împărțiți celor ce veneau în cetate aici în sărbători. Iar voi aici pregătiți așternutul pentru cei din cer și pentru oștirile îngerești, și vor petrece cu voi cei din cer, și voi cu ei, voi, și cei ce vă ajută pe voi de aproape pentru mersul lucrului Meu cu voi, și fiți binecuvântați toți, toți, și pregătiți acum Betanie pentru Domnul, fiilor, că Eu milă voiesc, mângâiere voiesc să am cu voi și de la voi, și tot așa să aveți și voi de la Noi, că lucrarea cerului pe pământ este Duhul Mângâierii, pe El L-am făgăduit și L-am trimis să vină să lucreze, iar Eu stau de-a dreapta Tatălui și lucrăm cu Duhul Sfânt Mângâietorul, cu El lucrăm, cu El suntem și împlinim.

Pace vouă acum, pace, fiilor! Pace vouă și în ziua praznicului îngeresc, cu care vom coborî aici!

Acum Duhul Sfânt Mângâietorul rămâne cu voi la masa frățească în ziua aceasta de duminică și de serbare între sfinți. Acum dați-vă unul altuia pe Domnul, dați-vă viață din viața Mea, dați-vă vlagă cerească și lăsați Domnului toate grijile, toate, fiilor, că Eu sunt Cel ce port grijă de voi, și de toate câte sunt de împlinit.

Stau și privesc peste voi. Privesc la lucrul vostru, la masa voastră, la duhul cu care lucrați unii pentru alții înaintea Mea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26-10/08-11-2020